

Can Sever

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Torrent del Prat de Baix
Emplaçament A l'inici del carrer de Nortbert Font, trencall a mà dreta, on al barri ja posa el nom del Mas
Alçada: 283

Coordenades:

Latitud: 41.64978
Longitud: 2.16383
UTM Est (X): 430372
UTM Nord (Y): 4611231

Classificació

Número de fitxa 08033 - 117
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Número inventari Sí (IPA 34700)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 011A00022
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dt., 11/11/2008 - 01:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és a dues aigües, de teula àrab. La façana està orientada al sud-est. El carener queda dissimulat per l'acabat de la façana, amb una cornisa motllurada, i un mur que ressegueix el carener en forma de frontó. A la planta baixa hi ha una dues obertures: la porta d'entrada i la finestra, de proporcions horitzontals, amb una reixa. Al primer pis, hi ha dues balconeres, amb un petit voladís i barana de ferro. Al segon pis, perpendiculars a les obertures del segon i primer pis, una finestra amb balconada sense voladís i barana de ferro i a la dreta, una petita obertura vertical. Entre les dues, hi ha dibuixat a la façana un rellotge de sol. A l'interior de la casa, en el rebedor, hi ha una llinda amb la inscripció "A. D. I. D.1756".

Adossada a la façana est s'ha annexionat un altre espai, de planta rectangular, que consta de planta baixa, pis i porxada, amb la teulada a una sola vessant, i construïda amb teula àrab. A l'esquerra de la casa, hi ha un altre edifici adossat al mur nord, Es tracta d'una planta baixa amb una porta d'entrada construïda amb pedra, on només queden els brancals i una finestra a la dreta amb porticons de fusta. Per damunt un terrat porticat, amb teulada plana transitable, i barana feta amb totxos disposats geomètricament. La part de la façana presenta una balconera, amb quatre pilars d'obra arrebossats i pintats que aguanten una teuladeta feta amb biguetes de fusta i teula àrab. El ràfec de fusta sobresurt uns cinquanta centímetres per tot el perímetre, suportant el pes de les teules. Aquest terrat està envoltat per una glicina.

Al davant de la casa hi ha l'era feta de rajols ceràmics vermells, seguit d'una porxada moderna de planta rectangular, a la qual s'hi accedeix a través de tres esglaons. Té una coberta de teula àrab a dues vessants, aguantada per una estructura de pilars realitzats amb totxo, i bigues de formigó. Les bigues de fusta que s'hi observen són decoratives. El terra està fet amb rajol ceràmic vermell. Les baranes estan fetes de maó disposades formant un dibuix geomètric.

Història

Moreu-Rey, (1962), troba documents de l'any 1796 on la casa es troba anomenada com, "llamada la casa y manso Saber". Al segle XIX, se la troba anomenada "mas Saber", "mas Saber", "mas Sabé". A finals del segle XIX i durant el segle XX es troben documents on la casa es troba citada amb els noms de "can Sever", "can Sebé", "can Savé". Sembla ser que seria el nom modern que hauria rebut la casa del Mas Domènec, que es trobava quasi bé enderrocada l'any 1796, i que hauria estat reconstruïda.

També es troba documentat el Mas Domènec com a l'antic nom del mas Sever actual: "Mas Domènech" (1353; s. XV a XIX); "Mas Domenec" (1480); "Mas Domenach (s. XVII, XVIII).

Pel que fa a la història i llinatge de la família, Moreu-Rey troba documentat un Bernat D., del mas Domenech (1353); Antoni D., menor (1445); Pere d'Oriusa (Hortjussà), marit de Joana (probablement Domènech), "domitius utilis" del mas (1480); També es tenen referències escrites de que l'any 1796 la "mina" només era en part construïda, i la casa "quasi dirruhida". Així, l'any 1816, Josep Girbent i Umbert comprà a en Josep i Jaume Taló per 1875 lliures el Mas Domenech que pel que sembla ser, ja era conegut per molts amb el nom de Can Sever.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE CALDES DE MONTBUI (1992). Plà Especial de Protecció del Centre Històric. Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Caldes de Montbui. Ajuntament de Caldes de Montbui.
GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General

del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

